

Сакралне коњске алке са Јухор планине, Руске равнине и са кнемиде из Горње Винче су разјашњење и назива брда Виник

ПО ЈУХОР ГРИВНИ ГРАЂЕНА КОЛОКОЉНА МОСКОВСКОГ КРЕМЉА

Као цунами ничу *покрети самоорганизовања* за «очување српског народа», за «одбрану Устава Србије и територијалне целовитости Србије». Са истим еланом ничу и *облици самоорганизовања туриста*. Ови покрети самоорганизовања су резултат основне идеологије државног врха последњих 20 година: «Држава је – казино». Из такве идеологије проистиче да је народ крава музара, да крупљеји и шибицари кроз порез обезбеде себи угодан живот, док партократски врх за било какав други друштвени дијалог и рад – не интересује. Аутор овог текста је на највишем нивоу, прецизније речено, на 700 метара надморске висине Јухор планине, туристичкој групи на примеру једног «путоКаз» објаснио како наука треба да посматра једну друштвену појаву и каква је разлика између «археологије» и «археолошког туризма»

Професор Божидар Митровић, доктор правних наука, како и приличи, изнао је структуру предавања: «Покушаћу да укажем на једном примеру шта је наука, колико то одговара нашем заједничком туристичком подухвату. Надам се да нећу заборавити да укажем на крају и на разлику између «археологије» и «археолошког туризма».

«Сви смо видели путоказ **Секурич – центар света**»

Фото 1: знак – «путоКаз»: Секурић – центар света

Нучник који то види мора критички посматрати. Мора оставити могућност да се то неки мамурни локал-патриота пробудио са таквим осећајем, исписао такав натпис а онда, уз много перипетија са бирократијом и саобраћајном полицијом, издејствовао да ипак поставе такав «путоКаз» поред пута, да упуту путника намерника у село Секурич.

Научник мора навести и тумачење, које може добити од сваког добронамерника да је село Секурич удаљено од града Јагодине 40 км (савременим путем 31,8 км), од Крушевца 40 км, од Ћуприје 40 км, од Ћићевца 40 км, што значи да је заиста у центру тог дела света.

Али **народно сећање**, у најразличитијим формама предања, назива, слогана и тако даље, може некада да буде научнику далеко јачи и поузданији оријентир него што се то, на први поглед може учинити.

Пре двадесет и више година хтео сам да напишем невелику књигу за српске туристе који дођу у Москву, а не знају да у маузолеју руских царева – Архангелском саборном храму Московског Кремља, постоје три фреске: «Српски чудотворци», на којој су представљени Св. Сава Сербскиј (састављач «Законоправила/Кормчје књиге/Крмчије»¹) и Преподобни Симеон (СтеВан Немања), «Св. Кнез Лазар Сербскиј» и, у олтарном делу, фреска «Агиус/Св. Сава Сербскиј». Уочио сам да је нетачно написано у свим енциклопедијама, проспектима и књигама, да је овај храм 1508. године изградио италијански архитекта, или архитекта из Италије, јер је Италија организована тек после три века – 1861. године. Од идеје да напишем малу књигу написао сам велику књигу, од 756 страница у пуном колору формата 300 мм x 300 мм и тешку 4,5 кг., под називом «КолоВени (СлоВени) и континуитет културе и права». У том научном истраживању зашто су руски цареви позивали за изградњу симбола Русије архитекте из Венеције/Венетије, ја сам се оријентисао према предању и српском појму «Рас», који несумњиво лежи у основи и назива РасСија/Русија и не представља никакав град, како пропагирају из САНУ, а да при томе не могу да кажу где се налази град где је рођен св. Сава, јер је то било одређење друштва у коме се припадност целини одређивала кроз род, а не кроз територију, те је и (на)род себе називао «РАС».

Тако сам чудом те фреске «Српски чудотворци» и оријентишући се према том сакралном «Рас» открио:

- ✓ како је из речи **КолоВени** настала реч **СлоВени**,
- ✓ како је трансформисана реч «Рас», како су Срби себе звали све до 1848. године,
- ✓ како је из српске речи «Коло», у епохи Лепенски Вир, настао појам «КолоДар/каленДар» а онда и реч «култура».

Ево, сваком од вас дарујем разгледницу коју су Уставобранитељи урадили, у покушају да заштите Устав Србије и територијалну целовитост Србије, а то је могуће само ако коначно схватимо да није било измишљеног пресељавања Словена у V – VII са Севера на Југ, како уче Јужне Словене и са Југа на Север како уче у свим уџбеницима историје у Русији за VI и X разред .

Са једне стране приказане су три јубиларне марке будуће државе «КолоВеније», у којој ће сви Срби живети у једној држави као свој на своме, јер управо те три фотографије и сведоче да постоји **непрекидност живота Срба на овом простору**, од епохе Лепенског Вира, Винче и Старчева.

Сунце сваког јутра, сваке дугодневице, значи 21. јуна, а ове преступне године 20. јуна, у 6 сати и 5 минута, на супротној страни Лепенског Вира, изрони КРУГОМ над брдашцем Трескавац и својим зрацима и божанском лепотом око брдашца формира слово «А», што су наши слоВенски/српски преци схватили као «Аз» односно као циклично «Коло» које се и дан-данас одражава/материјализује на пресеку дрвета у виду ГОДова.

¹ Од речи «крманити/управљати се» али и «хранити се» – примењивана ја од 1219. године у Србији, од 1221. године у Бугарској, а од 1272. године у Русији као статусни, црквени кодекс, а и данас је важећи црквени кодекс Српске, Бугарске и Руске православне цркве, а такође је исту примену имала и на простору данашње Румуније и Молдавије до XIX века, на једном заједничком рАсСенском/старословенском језику.

Фото бр. 2а, 2б и 2в: јубиларне марке које илуструју како је из прекрасне природне појаве А/Аз (Коло) настао појам култура и како је то приказано на кнемиди из Горње Винче и на Покровском саборном храму на ПреКрасном тргу у Москви

Тако сам, после 12 200 година, поново открио да је реч **култура** настала из српске/древне руске речи **Коло**, која је трансформисана у KVLV, затим у CVLT/Kult. Чак је и у латинском језику сачувано да је реч «култура» настала из речи «COLO/Коло».

Најстарији поглед на свет (мировозрење) древних СлоВена, који су себе називали КолоВени, био је генијално једноставан – «Све је Коло» (јединство кретања Земље око Сунца, природе и човека), на основу чега су открили да се то Коло узајамности цикличног кретања материјализује на пресеку дрвета у виду год-а (годова) и у виду папиларних кругова на прстима човека, што им је омогућило да у Лепенском Виру систематизују тајно знање «КолоДар», које ми данас називамо «каленДар», прецизирају ГОДину дана као време васкрса природе, захваљујући чему су могли да пређу са номадског на седелачки облик живота (што је почетак културе) и почну у Винчи да граде куће од (божанског) дрвета, саде у браздама семе житарица² и на истом месту убирају летину. Због тога су у свету прве куће/коче из (божанстВеног) дрвета и зрна пшенице нађени управо у Винчи, име којој је било Раз/рАс (род Первоначала).

На другој страни ове разгледнице је указано КАКО ЈЕ ИЗ ДРЕВНОГ НАЗИВА КолоВени НАСТАЛА РЕЧ СлоВени³.

Да ли такву пажњу, као појам «Рас», може заслужити и овај путоКаз «**Секурич – центар света**». Већина вас вероватно мисли да за то нема никаквог основа.

А ево ја ћу Вам изнети сликовне и текстуалне доказе да је управо ова планина Јухор (у чијем се подножју налази село Секурич) некада била центар света и да се овде одвијала изузетно интензивна трговачка размена, јер је ово био сточарски крај. На

² То и јесте чувено, али новим идеологијама демонизовано «жртвоПриношење», јер су се одрицали дела летине за нову сетву, због чега је Русија и српско село (као наследници те древне пољопривредне цивилизације) облик «монашког» облика (пољо)привреде, пуног самоодрицања.

³ Поред руског језика ово научно разјашњење сам превео, благодарећи помоћи Симе Мраовића из Париза, и на енглески, француски, јапански, кинески, немачки језик.

древном словенском језику «вар» значи «сточни двор/пијаца» одакле потиче, могуће, и назив града Варварина, а да они то и не слуте. Од тог назива «вар» могуће је да је настала и реч «варвари», којим су Грци и Римљани означавали СлоВене, који су имали дуге власи, па су имали и назив «власи/влахи». Али ево, ако пратите ЈуТјуб и видео снимке, можете приметити остаци римских окупационих легија, који се називају «АРомани/Цинцари», сада хоће да себе представе као да су они Власи, по ромеизованим Србима у Румунији. Исти «АРомани/Цинцари» су покушали у емисији Бранка Станковића «Квадратура круга» себе да представе као Пелазге – прастановнике Пелопонеза до доласка Грка, иако су АРомани/Цинцари зифт црни док су Пеласи носили тај назив јер су били Беласи, односно КолоВени које су Грци и Римљани преименовали у Хел(В)не да би их на крају приписали Грцима, који су дошли са папирусом из Египта и преко те једноставније и јефтине технологије преписали све усмено знање СлоВена (КолоВена) и тако потиснули Србе/КолоВене/Хел(В)ене.

Али нико од вас, без обзира на то да ли сте из Јагодине, Ћуприје, Ћићевца или Секурича, не зна, како видим, за «Јухор гривне», које су познате и у науци, као и јувелирски украси невероватне лепоте са простора Јухор планине и њеног окружења, од којих су «колти» минђуше, имале посебно, божанско значење.

И ви сада можете да ми не верујете, али све постоји у мојој књизи која је доле у Секуричу са мном, а коју је наш колега из Швајцарске купио чим ју је угледао.

Ја сам се ноћас у манастиру Прерадовац пробудио у 2 сата ноћу и нашао сам на страницама 16, 70, 164, 204 и 688 књиге «КолоВени (СлоВени) и континуитет културе и права» те гривне, па и на задњој корици. О «Јухор гривнама», њиховом значају и КолоДарном/каленДарском значењу учио сам од Живојина Андрејића, из његовог рада «Гривне живота: континуитет и космогонија Индоевропљана на примеру гривни типа Јухор»⁴. О томе је писао и Радмило Петровић у раду «Словени и Срби: култ, мит и религија»⁵ и Ивана Поповић у раду «Накит са Јухора: остава или сакрални тезаурус»⁶.

У манастирској соби хтео сам да заплачем када сам се подсетио колико је то богатство, о коме на улицама градова и села кроз које смо прошли нема било каквог трага, ни на домовима културе ни на улицама, иако би цео крај требао да живи од тог богатства и на њему заснованог археолошког туризма. Ни нама домаћини нису знали да кажу или укажу ни на једно једино археолошко налазиште, иако чак и у Википедији, само у општини Јагодина има наведено на десетине археолошких налазишта управо под том одредницом: «Археолошка налазишта у општини Јагодина».

Хтео сам да заплачем кад видим колико народ тешко живи, иако је крај богат а требао би и данас да је туристички центар, ако не света а оно богато археолошко и туристичко одредиште овог дела света.

Неко би могао да закључи да због тога треба сви да пођемо и у Београду и побијемо све оне који се баве туризмом у Београду и Србији. Да побијемо све оне који пишу о

⁴ Живојин Андрејић: «Гривне живота: континуитет и космогонија Индоевропљана на примеру гривни типа Јухор», ИПА «Мирослав», Београд – Рача, 1997.

⁵ Радмило Петровић у раду «Словени и Срби: култ, мит и религија», Пешић и синови, Београд, 2002, стр. 47.

⁶ Ивана Поповић у раду «Накит са Јухора: остава или сакрални тезаурус», «Народни музеј», Београд, 2002.

видели у облику «влакана дрвета», која оживљавају после пролећног повратка Сунца,

2. **у Винчи је нађено прво зрневље пшенице**, управо због тога што су наши српски преци систематизовали «КолоДар/каленДар», па су знали када треба сејати, а када могу очекивати летину. Та знања су управо представљена на предивним Гривнама са Јухора
3. по једној верзији древни СлоВени, који су себе звали КолоВени (од чега је настала и реч SorVen/SorBen која је преличена у СрБи, а онда Вуком у Срби) имали су КолоДар/каленДар од 13 месеци, по 28 дана, што је 364 и «НУЛТИ – Аз дан» дугодневице, када Сунце већ 12 200 година излази над брдашцем Трескавац и прави «А» својим кругом и Сунчевим зрацима, и већина је вас била ове године на Лепенском Виру 20. јуна 2020. године, и у 6 сати смо чекали да видимо то божанске лепоте сунчано «А/Аз».
4. **у Винчи су нађене предивне фигурине** које личе на Марсовце али које са Марсом немају никакве везе (једна огромна је приказана с леђа и у том чланку, јер има јајолику главу, али без икаквог објашњења), јер су наши древни, српски преци копали руду живе под Авалом, чија су испарења отровна, па су правили **заштитну одећу**, на којој нема отвора за уста, ноздрве су затворене као што су и очи нечим затварали, а дисали су преко отвора који се виде око главе. Тако су то биле прве фигурине у част «саможртовања» за друштво, јер су очигледно ти први рудари умирали и поред све те заштите, да би из руде живе добили «боју **цинобер**» којом су се «украшавали». Глагол «украшавати (се)» потиче од древне словенске речи «окрашавати се/бојити се», која се очувала у руском језику (окрашаться) у значењу социјализације, односно идентификације са нечим или неким – у то доба са **Колом** односно са **Сунцем**, што је очувано, не случајно, у енглеском језику у речи «украшавати се – КОЛОризе/colorize», што жене и данас раде бојећи усне и образе. Срби су бојили и своју одећу у Винчи у ту боју, али и у средњем веку. Наши преци Веничани, које ми зовемо данас Феничани, ту боју су добијали на Блиском истоку (где у ЛиВану има највише топонима са префиксом Рас – на свету) из пурпурних шкољки. Због тога су Срби и у средњем веку били енормно храбри, јер су и после рањавања продужавали бој, пошто због цинобер боје нису видели сопствену крв.
5. **у Винчи су нађене посуде од ИЛа односно ИЛоваче**, јер су древни СлоВени своја станишта градили, због одбрамбених система (и чувене трске на коју су наводно дисали скривајући се од непријатеља, што је још једна глупост о нашим прецима), на ушћу једне реке у другу, или на ушћу реке у језеро, или на ушћу реке у море, због чега су и Српску Троју (како се она назива и у чувеном Летописном лицевом своду – Зборнику историје света у историјским личностима) називали Илион, као што је била посвећена Илиосу/Сунцу – Колу, како су Грци, недовољно разумевајући те односе, тумачили,
6. **у Винчи су куће имале соху – рогатку** у коју су полагали носећу греду – брвно, на којој су се видели ГОДови (на фотографији обојена у цинобер боју) као Бог/Бак (због чега су наши преци Винчанци качили рокове бика на сваку кућу), те Срби у свим српским крајевима и дан-данас, када завршавају кућу и подижу кров славе «подизање рогова».

Све ово што причам толико је једноставно да је потребно имати само «два грама мозга» али и немати мржње према Србима и православљу, које је прихватило та древна словенска знања. Али свега тога нема ни у чланку «Политике», нити у

фелџтонима које су посветили Лепенском Виру, ваљда да се не би схватила непрекидност српског постојања на овом простору – од епохе Лепенског Вира.

Фото бр. 4: Соха (наводно идол, обојена у зелено) као носећа греда која се завршава роговима (реконструкција коче/куће Винче од кочева на изложби Винче у САНУ), одакле потиче српски обичај прослављања рогова – када се завршава коча/кућа

Али не само у једном листу него и у свим средствима јавног информисања у Београду о томе не пишу и не објављују на телевизији. То злочиначки раде да Србија не би могла да развије свој археолошки туризам. То су зликовци који делују против српског народа. Тако улизички пишу о «Франкфуртском аеродрому» не би ли се удворили Европи, Немачкој и фрау Меркел. Али тиме прикривају свој неталенат да уче, да прочитају нешто ново. Тако прикривају своју мржњу према нама Србима и посебно према непрекидности нашег живљења и стварања на овом простору – од епохе Лепенског Вира. Да ли је могуће да неко пише такве глупости као што је чланак «Франкфуртски аеродром неолитске Европе». Дебилно, али ето – пишу. А посебно је питање како ће још при санирању Винчанског клизишта смислити подлости да униште Винчанско налазиште, јер је већ давно сондирањем дна Дунава утврђено да се део археолошког налазишта већ налази у Дунаву. А ми стојимо и не тражимо да вршимо ревизију тих захвата.

И ту долазимо да разлике између «археологије» и «археолошког туризма». Археолог мора имати стрпљења ван свих уобичајених граница. Он мора користити једноставне алате чишћења и удаљавања слојева глине, земље, камења данима, месецима, а некад и годинама. А када својим стрпљењем и божјим промислом открије крхке посуде, или друге остатке људског рада или живота мора се суздржати од било какве емоције, да не би уништио нађено, или само налазиште. Те људе ваља разумети. Метју Џонсон амерички археолог, у књизи «Археолошка теорија» чак је исмејао затвореност и

се добије када се споји тлоцрт првог и другог спрата колоКољне иВана/зВениК-а/звоника Великог Московског Кремља

«КолоКољна/Звоник ИВана Великог» у Московском Кремљу је највећи «**Аз**» (знак Прапочетка), попут оног које Сунце формира око брдашца Трескавац на дан дугодневице, а које је исцртано у облику схеме КРУГА и Сунчевих зрака на «Јухор гривни из Дрмна». Овај звоник испод **круга/кола-златне куполе**, има златни венац «АзБучних» знакова. АзБучни знаци су и настали у епохи Лепенског Вира, на основу «черта и реза», којима су наши српски/слоВенски преци обележавали привидно кретање Сунца. Том «Аз-формом» овај звоник/КолоКољна ИВана Великог у целости је изграђен по схеми која се налази са леве стране на «Гривни из Дрмна».

Када се споје схеме првог и другог нивоа/јаруса ове колоКољне/звоника добија се *КолоДарна схема ГОДишњих доба*, која је исцртана са десне стране на «Гривни из Дрмна» (епоха Јухор). Ову схему сам презуео из једног од каталога Московског Кремља и само дописао називе годишњих доба.

Да ли је Туристичка организација Србије ово игде објавила? Није. А није због тога што су под контролом антисрпских језуитских снага мрака и неоинквизиције, која не допушта да се било шта слоВенско спомене на Балкану пре V века, када се наводно распао Рим. А то се не допушта због тога што се и Рим некада називао РАС, што се види из чињенице да свака форма исписивања другог дела овог назива има значење «Аз»:

- ✓ и у форми «**О/Roma**» где је **О** – **Коло** или **Аз**,
- ✓ «**i/Rim**» где је **i** – идеографски знак Сунца у облику тачке и Сунчевог зрака као духа божјег у облику вертикалне линије,
- ✓ «**RVm**» где је **V**, обрнути а у међувремену забрањени знак **A/Аз**,
- ✓ «**Рим**», где је «**и**» знак *КолоВрата* као и идеографски знак сличан латиничном «**S**».

То потврђује да је најстарија и постојана технологија Римске империје и њеног клерикалног продужетка Ватикана – **потискивање** православних СлоВена са Апенина, из брдовите КолоВеније/ХелВетије/Швајцарске, са Балкана, који се некада звао Венетија као и простори етРуских Северне Италије, када је река По имала крајишнички/српски назив *Падуша*, јер пада са Алпа.

Ово би био очигледан доказ великог значаја Јухор планине и «Јухор гривни» и доказ чињенице да се чак и једна од најлепших грађевина Московског Кремља зидала по схемама са ових гривни које су такве лепоте да сам једну од њих ставио и на корице моје књиге «КолоВени (СлоВени) и континуитет културе и права».

Али то није једини пример да су најлепше грађевине православног света грађене по прехришћанским узорима са овог поднебља.

Тако је најлепши православни храм – Покровски саборни храм, који се налази на ПреКрасном тргу у Москви, који многи преводе као Црвени трг, урађен по схеми која је нађена на подколеници/кнемиди у сеоцету Горња Винча, која је представљена на средњој јубиларној марки. Централна купола Покровског саборног храма представља «Аз» Лепенског Вира (златоГлава купола, од које иду Сунчеви зраци и спирале цикличности НУЛЕ која је осмишљена у Лепенском Виру), док остале куполе означавају да је «Аз» – Коло и циклично ГОДишње васкрсно кретање, јер:

- ❖ четири велике увинуте куполе својом симетријом формирају крст Сунца (на кнемиди из Горње Винче: четири велика круга), док
- ❖ четири мале увинуте куполе својом симетријом формирају крст Мајке-Земље (на кнемиди – четири мала круга).

Ова кнемида/подколеница из Горње Винче важна је и за археолошке налазе и артефакте са планине Јухор. Наиме, у центру кнемиде/подколенице из Горње Винче у кругу, налази се исписан идеографски знак «Коло», који је исцртан прецизирано као небеско Коло – хелиоЦентричног система (у облику четири велика круга – као крста Сунца, и четрири мала круга – као крста, који представља Мајку-Земљу).

Исти такав знак имамо у разјашњењу како је из назива КолоВени настала реч СлоВени јер је Америчка археолошка експедиција 1914. године у граду Сарду, некадашњој престоници Лидије, нашла камени блок где је српском икавицом био исписан најстарији назив СлоВена. Православни свештеник из Чикага, Светислав С. Билбија, овај натпис

је правилно прочитао применом азбуке и рекао је: «Овде пише „Вини“ док је знак – идеографски знак, који, вероватно, почиње словом „К“».

Фото ба знак КолоВрата (Коло), схема бб: натпис ВиниК у значењу ВиниКоло, коју је Америчка археолошка експедиција нашла 1917. године у граду Сарду (престоница Лидије) исписану АзБучним фонемама 5 – 8 и идеографским знаком Коло 1-4 све из 1100 г.п.н.е. и бв: натпис КолоВени исписана АзБучним фонемама из 600те г.п.н.е са Златне плочице из градића Пиргиј, сада Санта Маринела/Севера на Апенинима

Упоредјујући знак «Коло»:

- (1) са «кнемиде/подколенице» из Горње Винче, који је прецизно исцртан са четири велика круга и са четири мала круга
- (2) са натписом са каменог блока из Сарда где је, несумњиво, био икавицом написан назив «ВиниКоло» (СлоВини) и
- (3) натписом «КолоВени» (што је било првобитно значење речи СлоВени), са златне плочице која је нађена 1961. године у некадашњем римском граду Пиргиј/сада

Санта Севера, очигледно је да је знак :

- ❖ слоВенски знак,
- ❖ знак који означава **Коло**,
- ❖ да се ради о сакралном знаку који је коришћен и на артефактима нађеним на Јухор планини.

Тако је очигледно да је апсолутно неоснована тврдња из документарног филма РТС-а из 1999. године, «*Пролазак Келтског коњаника*», да су алке и артефакти који су пронађени на планини Јухор (благодарећи ловцима и, још прецизније, благодарећи лисици коју су ловили по Јухор планини) припадали некаквим **Скордисцима** или некаквим **Келтима**.

Наиме, горњим компарацијама, јасно је и да је дугме коњске опреме које се појављује у филму РТС-а несумњиво слоВенски (КолоВенски) сакрални знак који означава «Коло», те су и сву осталу опрему израдили наши српски/слоВенски преци, који су овде живели од епохе Лепенског Вира.

Документарни филм Радио телевизије Београда из 1999. године *«Пролазак Келтског коњаника»*, можете погледати да бисте се убедили колико се штете, десетинама година насноси у систему телевизије тиме што се историја српског народа приписује неким непознатим или измишљеним народима
<https://www.youtube.com/watch?v=wzmTsdna0>

Обратите посебно пажњу на дугме – алку која се појављује
 23:47 минута — секунди два дугмета са сакралним приказом «Коло» и
 на 30:39 минута — секунди једно дугме, алка за амове, са знаком Коло.

Фото 7а и 7б: Скрин-шот (исечак из филма РТСа) «Пролазак Келтског коњаника» РТСа Београд

Очигледно је да то није никакав знак ScorDiska/Скордиска или Келта, већ знак и сакрално божанство Коло КолоВена/СлоВена/СрБа, које налазимо прецизирано представљано:

1. на кнемиди/подколеници из Горње Винче и
2. исписано у оквиру назива «ВиниКоло» из града Сарда где су живела наша браћа Личани, у Лидији.

Детаљнији текст са истим грешкама и снимком РТСа можете прочитати и на
<https://www.opanak.rs/upoznaite-misterioznu-planinsku-lepoticu-juhor-u-kojoj-se-krije-tajanstveni-keltski-grad/>

Уредник емисије и филма био је Илија Церовић, који је сада уредник Радио телевизије Србије и упорно избегава да сними емисију у којој би објаснио **непрекидност српске културе од епоха Лепенског Вира и Винче**, иако ми је то неколико пута обећао, када сам се са њим сретао у згради РТС у Београду. Сценарио и режију овог филма остварио је Павле Грујичић. ПТТ Јагодине је финансирала овај филм. Продуцент научне редакције је била Љубица Мирић Петровић. Све их можемо означити саучесницима у кривичном делу потискивања и културолошког геноцида над српским народом. Али исто тако морамо признати да је сама чињеница да смо преко овог филма очували у јавности ове слоВенске симболе од непроцењивог је значаја, иако су их неосновано приписали Келтима и Скордисцима, иако су то, могуће, само неки од назива за Србе/СлоВене и њихове минђуше Кола, који се у руској литератури и руској етнологији и данас називају «колти/колоТи».

И морамо закључити једном важном констатацијом: Сви ти туризмолози, новинари, режисери и уредници велике су незналице и зликовци увек када неће да исправе своје очигледне грешке.

Човечанство живи у претежном незнању јер не може да уочи све закономерности и појаве у природи и друштву ни сада ни у догледној будућност. Али када је неко знање обновљено или освојено и учињен значајан помак у правилном научном тумачењу стварности, онда је и грех и злочин таква знања скривати и игнорисати.

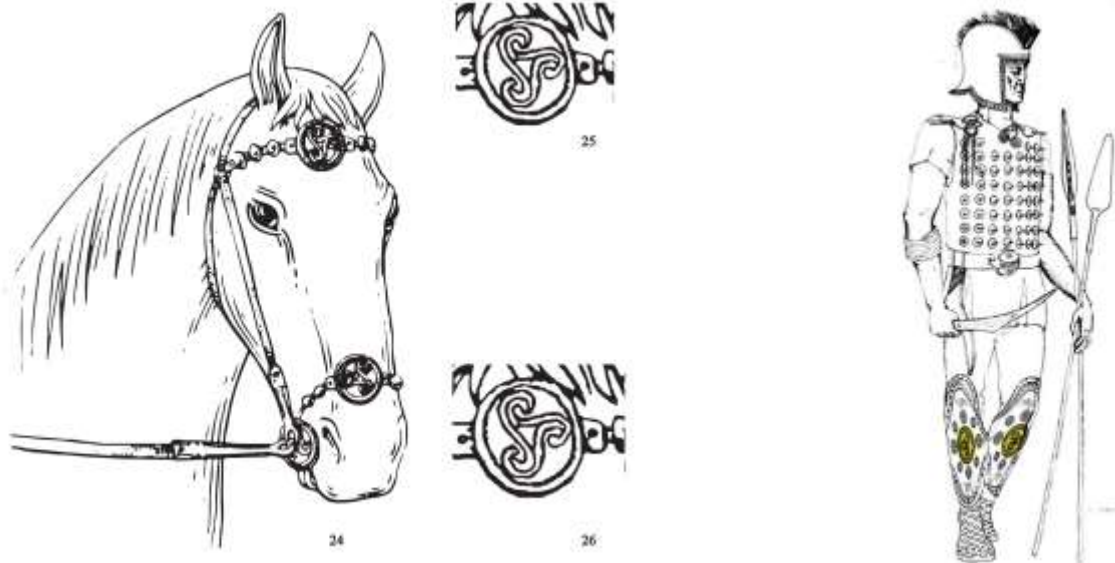
Али такве зликовце не смемо побити – морамо их победити, како је мудро закључио један Србин на Косову и Метохији, а мени пренео Мирослав Шолевић. Морамо их **победити** да се са сваким јутром буде свесни свог злочина и колико су дуго и за чији рачун су спутавали и терорисали српски народ и држали га у заблуди, а наше српске/словенске претке називали Скордисцима, Грцима, Келтима а артефакте израђене рукама наших предака, зликовачки приписивали другим народима.

С највишег нивоа – 700 метара надморске висине планине Јухор, позовимо заједнички још једном све ове посленике културе, да признају своје грешке и да сниме нове телевизијске емисије и објаве овај чланак, а да при томе и поред свих скраћења не пропусте да објаве како је настала реч култура и реч СлоВени.

Констатација једне од учесница самоорганизовања и похода на планину Јухор, да је ово излагање најлепше што су доживели на путовању, потврђује моју тезу да у туризму нису важни само најновији аутобуси, најелитнији хотели, позлаћени тоалети – већ је најважнији једноставан и разумљив «сказ/казивање» – прича туристичког водича, чију сам улогу испунио – за опште добро.

Као доказ да се не ради ни о каквим Скордисцима и Келтима наводим слике и фусноту из књиге Павелс Ивановичс Кутенковс, кандидата културолошких наука: «Ярга-крст – знак Свете Русије: Ярга и свастика/Ярга-крест – знак святой Руси. Ярга и свастика» На станици 541 ове књиге објављена је скица истоветне алке са фуснотом «Цртеж Г08: Ярга код древних индоеврпејаца Сармата и др. (продужетак): 24 (25, 26 – увећани детаљи) – коњска опрема, украшена металним копчама са тронгим симболима свастике. Распрострањена од Урала до Дунава. Почетак д века нове ере – 2 в.н.е/ Рисунок Г08ю Ярга у вревних идоевропейцевю Сакрмаы и др. (продолжение): 24 (25, 26 .увеличенные детали) – конское снаряжение, украшенное бляхами с трёхногими свастическими узорами. Распространены от Урала до Дуная, Нач. 2 в.н.э – 2 в.н.э.»¹⁰

¹⁰ Павел Иванович Кутенков, кандидат культурологических наук: «Ярга-крест – знак святой Руси. Ярга и свастика», Сверхновая Былина, Ростов-на-Дону, 2016 г., с. 541.

Цртеж 8а: коњске опреме из књиге Павела Ивановича Кутенкова са увећаним симболима које ја доказујем да представљају симбол **Кола** какав је прецизно детаљисан на схеми 9а: кнемиди/подколеници из Горње Винче и у првобитном називу за **СлоВене** – **КолоВени** или написано икавицом **ВиниК(коло)** и 8б: скица перјаника са подколеницама/кнемидама (Боривој Човић: «Од Бутмира до Илира» Веселин Маслеша, Сарајево, 1976., стр.263)

У даљем тексту се види како је где очуван тај најстарији облик исписивања првобитног значења речи СлоВени управо коришћењем овог светог за наше слоВенске претке идеографског знака «Коло»

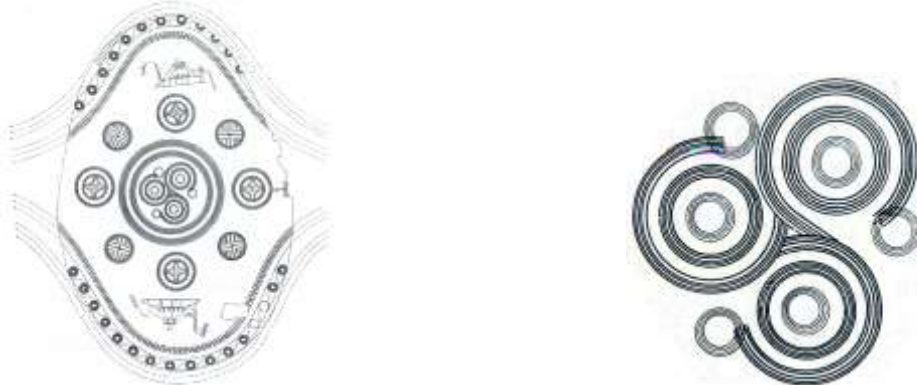

схема 9а. Кнемида/подколеница војника из соцета Горња Винча, јужно од Гласинца, који је 40 км источно од Сарајева (култура Винча, епоха Гласинац, 1800. г. п.н.е. Боривој Човић: «Од Бутмира до Илира», Веселин Маслеша, Сарајево, 1976 г., стр. 276) са схемом и симболом Кола и бродовима са КолоВратним кљуном

Но и поред ових очигледних идентичности, научници у Србији и слоВенском свету о овоме и даље ћуте. Њима је и даље zgodније да и даље ове делова древног назива СлоВена – **КолоВени** или **ВиниК(оло)** приписују ScorDiska/Скордисцима, Келтима,¹¹ или непознатом народу «Десетијата» како је то урадио Боривоје Човић¹² иако на самом почетку поглавља о «Земљи Десетијата» наводи «о њиховој раној историји нема писаних извор и заиста су све само **хипотезе** засноване готово искључиво на интерпретацији археолошких извора».

¹¹ назив Келти вероватно настао, како правилно цитирају Радована Дамјановића од: Селти, селити се КолоВратно у току године од планишта до зимовника за стоку у свом селу.

¹² Боривој Човић: «Од Бутмира до Илира», Веселин Маслеша, Сарајево, 1976 г., стр. 275 и стр. 235, 236 у поглављу «Земља Десетијата» од стр. 187 до стр. 237.

ИМЗРВЈ

8 7 6 5 4 3 1

Назив «Словени» је значајно «Коловени», како је то исписано десно на лево, Алфубичним (фигуративним) писмом етруске епоке у VI веку пре нове ере на Златној плочици изабеној 1961. године у градићу Санта Сепера у Италији (етруски град Поренџ).

* Коловени (изград који постоји Војо (VII) италијански кретања планете Мајке-Земље око Сунца - савремени релативне земљоплетачне системе, које ствара «својим кретањем» на планети Земљи.

КолоВени

1 2 3 4 5 6 7 8

Правилно писање древног назива «Словени» савременим српским Алфубиком: слово «В» је велико ради уочавања сложености и дугачкост са изворним (Етруске алфубичне текстове треба читати по словима али тумачити по словима).

СлоВени

1 3 4 5 6 7 8

Савремено значење имена «Коловени», написано савременим српским Алфубиком (слово «С» је исписано црним бојом јер неправилно прочитано, а слово «В» је велико да би се уочила слововна идентичност).

слаВяне

1 3 4 5 6 7 8

Савремено значење речи Коловени (Словени) написано на руском језику (Слова «А» и «В» су велика да би се такође уочило процес трансформације изворника).

SlaVs

1 3 4 5 6 7 8

Назив «Словени» (Коловени) исписан на енглеском језику (који је отуђио многе колофенске/словенске речи као што су: God/God, Ардио/Year/year round, Колофени/Halloween/мајка Хелени).

SlaWen

1 3 4 5 6 7 8

Старећи латински и грчко писмање алфубичног слова Неонци име Коловени пише: SlaWen.

ИМЗРВЈ

4-1 8 7 6 5

Назив «Виниколо» (италијанска варијанта имена «Коловени/Словени» из XI века пре н. е.) из града Сард (сада у Турској), написан алфубичним/фигуративним словима (о значењем бројевима 5,6,7,8) италијанске епоке и идеографским знаком «Коло» (својим бројевима 1-4 ради упоређења са етруским алфубичним писмом «Коло» на Златној плочици).

Схема 10а: Научно разјашњењ Божидара Митровића: **КолоВени** првобитно значење речи **СлоВени**,

Схема 10б горе десно: графика са Златне плочице из Пиргија са натписом **КолоВени**

Схема 10в десно: графика каменог блока из Сарда, престонице Лидије, са најстаријим таквим азбучним и идеографским натписом: **ВиниК(оло)** у горњем реду лево који је стављен и у основу овог графичког приказа

Ми писане изворе о томе да су ови идеографски знаци део првобитног назива и космогоније наших предака КолоВена, имамо:

1. из престонице Лидије, града Сарда/Сарт/СарБа на каменом блоку који је 1914. године нашла Америчка археолошка експедиција,
2. и на кнемиди из Горње Винче, где је идеографски знак **Коло** прецизно исцртан као космогонија Сунца (четири велика симетрична круга) и Мајке Земље (четири мала симетрично распоређена круга) док је
3. исти идеографски натпис исписан азБучним писменим знацима на Златној плочици из градића Пиргиј (сада Санта Севера) на Апенинима,
4. а очигледно је био као божански знак коришћен на огромном простору КолоВеније која је обухватала садашњи Балкан и просторе Руске степе, што је могуће геостратешка сметња да научни у свету почну да о овоме пишу, а ипак не могу да негирају постојање највећег етноса у Европи а то су несумњиво СлоВени.

Али археолози ће и даље ћутати о овим писаним подударностима јер нам и даље намећу глупости и измишљотине да су Методије и његов брат Константин Философ, који поново покрштен у Ватикану и добио име Ћирило – измислили за Словене писмена у IX веку.

Мене можете контактирати

на електронску адресу bozzidar@inbox.ru

по skype: koloven1

у Београду на тел. и WhatsApp +38161 322 0670

у Москви на тел. и WhatsApp +7929 9 32 23 72

професор Божидар Митровић, доктор правних наука